

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14Csp/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316217059
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Maškovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1316217059.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Marošom Maškovičom, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtňa č. 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 (predtým Intrum Justitia Slovakia s.r.o.), zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtňa č. 48, Bratislava, proti žalovanému: V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Č.. XXX/XX, N., o zaplatenie istiny 160,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 160,- € s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 160,- € od 22.11.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Hlavné námestie č. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou doručenou súdu dňa 18.10.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 160,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.11.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.05.2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. 20430258, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 180,- €. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 10,- €, avšak ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil iba sumu 20,- €. Následne právny predchodca žalobcu dňa 25.10.2013 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, ale žalovaný dlžné splátky ku dňu podania žaloby aj tak neuhradil. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 160,- €, ktorá pozostáva z istiny v sume 180,- € (bez akontácie v sume 117,- €), nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 0,- €, a to po odpočítaní prijatých úhrad v sume 20,- € a bez uplatnenia zmluvnej pokuty; zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania. Právny predchodca žalobcu svoje tvrdenia dôkazne podporil Zmluvou o pôžičke č. 4550323874 zo dňa 16.05.2013, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktoré tvoria prílohu k Zmluve, Všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.10.2013 s doručenkou potvrdzujúcou prevzatie písomnosti dňa 18.11.2013 a Prehľadom splátok a úhrad žalovaného evid. č./VS: 20430258, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.08.2016 a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2017.

2. Uznesením č. k. 14Csp/36/2016-30 zo dňa 20.04.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.02.2018, súd podľa § 80 ods. 2 Civilného sporového poriadku pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že vyhovel návrhu právneho predchodcu žalobcu (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.), aby do konania na jeho miesto vstúpil nový subjekt (spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.).

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 14Csp/36/2016-43 zo dňa 06.07.2018, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, a preto súd uznesením č. k. 14Csp/36/2016-53 zo dňa 23.01.2019 platobný rozkaz podľa § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil.

4. Vzhľadom na to, že súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanému, ktorý je štátnym občanom Slovenskej republiky, na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky (§ 106 ods. 1, písm. a/ CSP) a inú adresu skutočného pobytu žalovaného súd ani po šetrení prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru Senec nezistil, dňa 05.04.2019 zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, a tak vo vzťahu k žalovanému nastala fikcia doručenia žaloby v súlade s § 116 ods. 2 CSP.

5. Podľa § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3, veta prvá CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

7. Konštatujúc splnenie zákonných podmienok v zmysle citovaného ustanovenia § 297 písm. b) CSP, súd rozhodol v posudzovanom spotrebiteľskom spore bez nariadenia pojednávania, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil v súlade s § 219 ods. 3, veta prvá CSP.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. - dňa 16.05.2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 4550323874 na dobu určitú s konečnou splatnosťou pôžičky v mesiaci november 2014. Na základe uvedenej Zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako klientovi spotrebiteľský úver v celkovej sume 180,- €, ktorý bol viazaný na financovanie tovaru - O2 mobil značky LG Optimus L9 s kúpnu cenou 297,- €. Pôžičku, resp. spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach v sume 10,- €, v počte splátok 18, ktorých termíny splatnosti boli totožné s fakturačným obdobím O2 faktúry. Pokiaľ ide o náklady spojené so spotrebiteľským úverom, úroková sadzba úveru predstavovala 0,00 % a v prípade oneskorených splátok bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžného mesačného poplatku za O2 mobil so splatnosťou v 30. deň po dobe splatnosti a zákonný úrok z omeškania, ktorý je splatný na výzvu veriteľa.

10. Na základe prehľadu splátok a úhrad súd mal preukázané, že žalovaný od uzatvorenia Zmluvy o pôžičke až do podania žaloby uhradil iba dve splátky, a to dňa 20.06.2013 v sume 10,- € a dňa 18.07.2013 v sume 10,- €. Z celkovej sumy poskytnutej pôžičky (180,- €) tak žalovaný uhradil veriteľovi sumu 20,- € a dlžná istina predstavuje sumu 160,- eur, ktorú žalovaný veriteľovi neuhradil vôbec.

11. Súd považoval právnym predchodcom žalobcu deklarované skutkové tvrdenia v súlade s § 151 ods. 1 CSP za nesporné, nakoľko žalovaný ich v konaní výslovne nepoprel, k žalobe sa nevyjadril, a teda neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany.

12. Z obsahu predžalobnej upomienky zo dňa 25.10.2013 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby najneskôr do troch dní uhradil všetky splátky jednorazovo v celkovej sume istiny 162,- €, nakoľko napriek predchádzajúcemu upozorneniu, ktorým poskytol žalovanému poslednú možnosť mesačného splácania pohľadávky, tento zostal nečinný. Aj napriek predžalobnej výzve, ktorú žalovaný prevzal dňa 18.11.2013, tento svoj dlh voči právnemu predchodcovi žalobcu v stanovenej lehote a ani neskôr voči žalobcovi nesplatil.

13. Listom zo dňa 23.01.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že svoju pohľadávku zo Zmluvy o pôžičke v sume 181,42 € spolu so všetkými úrokmi, ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadením k pohľadávke postúpil ku dňu 18.01.2017 (na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.08.2016) na žalobcu s tým, že od prevzatia tohto oznámenia je žalovaný povinný

plniť všetky povinnosti podľa Zmluvy výhradne žalobcovi (postupníkovi) a postupník je oprávnený uplatňovať voči žalovanému všetky práva veriteľa.

14. Zhodnotením vyššie uvedených dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, vyplývajúce mu zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 16.05.2013, nakoľko neuhradil právnomu predchodcovi žalobcu a následne v priebehu súdneho konania (po postúpení pohľadávky) ani žalobcovi všetky mesačné splátky, na ktoré sa zmluvne zaviazal. Svojím omisívnym konaním, keď z 18-tich splátok žalovaný zaplatil iba prvé dve splátky, porušil základnú povinnosť vrátiť veriteľovi ním poskytnuté peňažné prostriedky, preto žalobcovi vznikol nárok domáhať sa voči žalovanému ako dlžníkovi zaplataenia dlžnej sumy.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2013 do 09.06.2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2012 do 30.09.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola spotrebiteľskou zmluvou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník výslovne upravuje, že ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto sú neplatné. Vychádza sa z premisy, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou; preto ak dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

22. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný si svoju povinnosť splácať spotrebiteľský úver neplnil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s platením jednotlivých mesačných splátok a následne bol v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyzvaný k splateniu celého dlhu, keď mu právny predchodca žalobcu zaslal predžalobnú upomienku s tým, aby žalovaný do troch dní uhradil všetky splátky jednorazovo. Uvedenou výzvou došlo k zosplateniu celej pôžičky (spotrebiteľského úveru) a veriteľovi (právnomu predchodcovi žalobcu a po postúpení pohľadávky žalobcovi) vzniklo právo na zaplatenie celej istiny spolu so zákonným úrokom z omeškania s plnením dlhu. Súd konštatuje, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru mal právny predchodca žalobcu i právo na zaplatenie zmluvných úrokov, avšak následne odo dňa účinkov zosplatenia úveru veriteľovi zmluvný úrok nepatrí a vzniká mu iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/56/2018 z 28.03.2018).

23. Súd uvádza, že v posudzovanom spore sa právny predchodca žalobcu žalobou správne domáhal zaplatenia dlžnej istiny a zákonných úrokov z omeškania s tým, že zmluvnú pokutu si neuplatňuje, a preto možno jednoznačne konštatovať, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný, zákonný a od žalovaného ako spotrebiteľa možno žalované plnenie spravodlivo požadovať.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 do 31.05.2014, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu dňa 22.11.2013 tak, ako ustálil právny predchodca žalobcu, nakoľko výzva na úhradu celého zročného dlhu bola doručená žalovanému dňa 18.11.2013, od ktorého dátumu mu začala plynúť dodatočne poskytnutá trojdňová lehotá na plnenie, ktorá uplynula 21.11.2013 a od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania.

27. Základnou sadzbu Európskej centrálnej banky sa podľa § 17 ods. 1 zákona o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozumie sadzba stanovená a zverejnená Európskou centrálnou bankou pre hlavné refinančné operácie (obchody). Základná sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného (k 22.11.2013) predstavovala 0,25 %, preto súd žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 160,- € (z priznanej istiny) od 22.11.2013 do zaplatenia.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP na základe princípu pomeru úspechu strán v konaní tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech

bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.